

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom
„Koroški Slovenec“,
Wien V., Margaretenplatz 7.

Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:

Žinkovský Josip, Wien
V., Margaretenplatz 7.

Lisi

za politiko, gospodarstvo
in prosveto

Posamezna številka stane 50 kron.

Posamezna številka stane 50 kron.

Izhaja vsako sredo.

Stane četrtletno: K 400.—

Za Jugoslavijo

celoletno: 40 Din.

polletno: 20 „

četrtletno: 10 „

Leto II.

Dunaj, 2. avgusta 1922.

Št. 31.

Kriza in reakcija v Nemčiji.

„Zagreber Tagblatt“ prinaša v svoji 185. številki pod gorajšnjim naslovom daljši uvodnik, ki dobro osvetluje sedanje razmere v Nemčiji. Ker utegne tudi naše čitatelje zanimati, ga podajamo skoraj dobesedno.

Glas se:

Minula so malodane že štiri leta, odkar je zbežal zadnji nemški cesar pred zmagovito prodirajočimi antantnimi armadami preko holandske meje, kamor se je umaknil ves togoten. Skoraj že štiri leta trpi Nemčija pod neznanjskim bremenom dolgov, katere je državi nakopala cesarjeva bláznost in zločinska politika Viljema Hohenzollerškega. Ko so v jeseni 1918 razpadle fronte centralnih držav, tedaj se je vzdignil en sam krik ogorčenja in srditosti proti možu, ki je bil do vseh brezvesten, da je podpiral imperialistična stremjenja slabotnega starčka in tako zapalil svetovni požar na katerega posledicah trpijo danes ne samo premagani, marveč tudi marsikateri zmagovalci. Pač smo slišali že tedaj glasove, ki so zahtevali, da se naj kaznujejo krivci, to je povzročitelji svetovne vojne. Na prvem mestu je bil imenovan on — Viljem Hohenzollerški, ki je zbežal neposredno iz glavnega stana na Holandsko, ne da bi se bil vrnil popreje domu. Medtem nastala težavna vprašanja in novi problemi so odvrnili pozornost od tega moža. Pozabljeni so bili njegovi govori, pozabljeno tudi njegovo večno rožljanje s sabljo s katerim je izzival celo Evropo.

In sedaj v četrtem letu, akoravno doslej ni bilo mnogo slišati iz gradu Doorn, se začneja Viljem zopet oglašati. Šele pred nedavnim je imel razgovor z nekim sotrudnikom ameriškega lista pri kateri priliki je slikal položaj v Evropi kakor mu ga je narekovalo

njegovo srce. Pa tudi „Rotterdamsche Courant“ prinaša tak razgovor svojega urednika s bivšim cesarjem, ki pa je povzročil večje začudenje kot prvi. Med drugim izjavlja cesar, da ne more razumeti, zakaj ravno Francozi, ki so v notranjosti svojega srca vendar kraljevski pristaši tako nasprotujejo vzpostavitvi monarhije v Nemčiji, ki mora prej ali slej vendarle priti. Skoraj gotovo je ta mož o svoji samoti na gradu Doorn pozabil na svoje govore, ki jih je držal o poletju 1914. Ne ve se več spominjati, kaj je tedaj čveketal o nekem drugem Sedanu, o Metz in Mars-la-Turu. Nikakor ne prihaja nam na misel, da bi pogrevali zopet preteklost in se spominjali grozodejstev tistih krvoločnih dni. Vzrok, zakaj o Viljemu Hohenzollerškem sploh govorimo, je čisto drugačen.

Nemčija preživlja danes težko krizo. Vzroki težavne krize so v prvi vrsti gospodarske narave, kakor bi drugače pri premaganem narodu, ki je vodil štiri leta na več frontah strašno vojno ne bilo mogoče. So pa še drugi vzroki. Monarhistično gibanje se je v Nemčiji po porazu Spartakistov ponovno razpaslo in pridobiva vedno več tal. Iz prva so se zadovoljili monarhisti, ki stremijo za vzpostavitvijo hohenzollerške države s samo propagando. Pozneje pa so vzpostavili tajne zveze in so prešli k dejanjem. Kurt Eisner, Erzberger in pred nekaterimi tedni dr. Rathenau zaznamujejo krvavo stezo, katero je hodila ta tajna organizacija. In v tem večnem boju utegnejo republiki njene moči vendarle opešati. To je najbrže tudi, kar daje možu na gradu Doorn poguma, da se zopet vadi v govorjenju. Pri tem seve najmanj misli na nemško ljudstvo, ker bi drugače ne govoril o obnovi monarhije. On misli nase in na svojo dinastijo, ravnotako, kakor delajo odstavljeni Habs-

burgovci. Ali bi utegnil vendarle prav imeti? So pač vedno še posledice svetovne vojne, na katerih trpi Evropa in bo še dolgo trpela. Nemški monarhisti hočejo to nezadovoljnost izrabiti za svoje namene. Vendar se jim bo težko posrečilo svoje namene doseči, tudi tedaj ne, ako bi postreljali prve može nemške države.

Šele pred nedavnim umrli dr. Rathenau, ena najboljših nemških glav, kar so priznali vsi tu- in inozemski listi, je bil za striktno izpolnjevanje mirovni pogojev, ker je le na ta način mogoče privedi državo na pot ozdravljenja. Pač so ti pogoji težki, zelo težki, vendar Nemčiji ne preostaja nič drugega. S povzročenjem nemirov in s puči v prid Hohenzollercem se je moral položaj Nemčije samó še otežkočiti. To uvideva danes v Nemčiji vsaki trezni in normalnomisleči človek — le gospodje monarhisti, ki hočejo v kalnem ri-bariti, ne.

Nemčija preživlja težke krize. Gotovo pa je, da te krize ne bo mogoče odstraniti, ako se bo dalo nemško ljudstvo voditi od hujskarij monarhistov in govorniških vaj moža na gradu Doorn. Pričakovati smemo, da bo mlada, demokratična Nemčija temeljito obračunala z nazadnjaštvom in da v kljub sedanji krizi ne misli spraviti novo ero Viljem na površje. Demokratični Nemčiji po bodo gotovo tako s strani sosednih držav kakor tudi s strani veslešil zagotovljene olajšave in pomoč.

Zbirajte za tiskovni sklad!

PODLISTEK

Graja nemškutarjev.

(Nadaljevanje.)

Nemškutarji v naših uradih in pisarnah Slovence po nemško nagovarjajo, nočejo slovenske besede dajati, ne slovensko pisariti, ter tako sredi Slovencev slovensko besedo pozabijo, če se jo znali. Česar slovenskega brati jim mrzi, se slovenščine učiti jih grozi; po njihovih željah naj bi le vsi Slovenci nemški znali, naj bi le jim slovenščine se učiti potreba ne bilo. Takim pisarjem, nemškutarjem se godi, da se jim Slovenci le tako dolgo priklanjajo, dokler jih potrebujejo; so jim spred oči, jih Slovenec ne ceni in jim po meri vračajo, kakor so jim posojevali. Zaupanje in odkritosrčnost pri gosposki in podložnikih nista doma, ker v pisarnah beseda materina ne velja; ptujki se ne zaupa.

Nemškutarji so na polovico ponemčeni ljudski starašineti in kotni pisaci, ki na dveh ramah nosijo, da bi obilnejše v svoj mlin nanosili. Kakor sršeni na mehko sadovje na vse slovenske skupščine letajo in govorijo, na pol slovensko na pol nemško, pa tako sladko in priljudno, da jim predrago kupi, kdor jih prav ne pozna. Tako dolgo se Slovincem sladkajo, da jih v svoji šahi imajo; potem pa delajo v imenu Slovencev po svoji volji ne po mnenju

Slovencev rekoč: Tako je misel in dobro premišljena volja našega ljudstva, čeravno ljudstvo tega ne misli in ne želi. V imenu ljudstva svoje nemškutarske prošnje ali peticije kujejo, jih od hiše do hiše, od srenje do srenje nosijo, naj jih podpišejo ali se podkrižajo ubogi nalagani in goljufani Slovenci. Sleparki so in slepce vodijo po gosti temi nemškutarije.

Nemškutarji so, ki slovenščino opravljajo, rekoč: „Slovenska beseda je presirova in preuboga, da bi se po uradnih slovensko pisalo, naj se po starem le v nemškem jeziku uraduje. Kdor to veli, priča, da slovenščine prav ne pozna; kar pa človek ne pozna, se naj uči, če hoče vrli delavec biti. Slovenski jezik ni rogat razen nemškutarjem.

Drugi nemškutarji zopet pravijo: Mi smo rojeni Slovenci in govorimo slovensko od mladih dni, pa nove slovenščine le ne zastopimo! Tudi nemščine bi ne zastopili, ako bi se ne bili učili; kako bi pa slovenščino veliko pomnoženo razumeli, dokler ste jo zanemarili in veliko pozabili, česar vas je vaša mati učila. Nemške „caitinge“ Slovincem sovražnice, željno prebirate, slovenskih Novic še niti po imenu ne poznate. Tako je nemščina slovenščino zadušila in ni se čuditi, da jo tako malo znate.

Tretji pravijo, da morajo Slovenci nemške postave v roke vzeti, če hočejo slovenske razumeti. V resnici pa tako se le tistim

nemškutarjem godi, kateri več nemščine znajo kakor slovenščine. Kdor bi kaj takega od trdih Slovencev rekel, bi bil na pameti siep.

Kaj pa hočejo nemškutarji slovenskemu rodu storiti? Drhal želijo v dušni temi pustiti, svojim izvoljenim pa nemško kulturo ali omiko usiliti, naj bi ubogo ljudstvo za nos vodili; hočejo, naj bi Slovenci tiho djali, da bi jim lahko domače blago jemali in jih ponemčili. Tako so svoje dne sovražni Turčini kristjanom djali: Ne boj se, ne boj se; brzo hoče bolje biti“, ter so jim glave porezali. Glave sicer nemškutarji Slovincem ne jemljejo, pa besedo materno, domačo nošo in slovensko narodnost. Le predolgo so miroljubni Slovenci tiho djali in tako daleč zaostali, da bi nam sosedov ne bilo mogoče doiti, ako prav pridno ne stopamo. Dosti je dremanja, preveč je izgube, toda zamujeno nam še ni stopiti v kolo omike. Slovenci nočemo nobene vojske in prepira ne iščemo, ampak le svoje pravice svojim sosedom rekoč: „Kar ne želite, da bi vam drugi storili, ne želite storiti tudi vi nam.“ Pustite Slovincem dve reči, ki sta nam dragi kakor svetle oči: sveto katoliško vero in pa besedo materino! Po nemščini se je svoje dni kriva vera v naše kraje urinila, po nemščini se nam tudi v naših časih ponuja. Pade naša prava vera, pade tudi naša sreča, smo trdi Slovenci, bomo trdi zvesti kristjani. In to nam Slovincem čez vse velja.

Koroško gospodarstvo.

(Dalje.)

Podpredsednik Supersberg: Novi finančni načrt je postal v tistem trenutku brezpomemben, ko se je delavcem in uradnikom dovolila plača po index številki — sama po sebi rastoča plača, ko raste draginja. Ljudem ni treba štediti: če mast stane danes 6000 K in prihodnji mesec 12.000 K, jim je to vse eno, ker se plača sama tako dviga, da od draginje niso prizadeti.

Walcher: Dr. Bauer pozna razmere, in ta je dejal: to je zadnja meščanska vlada, ki zdaj prihaja s finančnim načrtom; če to ne gre, se Avstrija razdeli, in Čehi in Jugoslovani so že dogovorili dan, ko si na Semerniku podajo roke.

3. Kmečka bolniška zavarovalnica.

Preds. Lukas poroča: Snuje se kmetijska zavarovalnica. Kršč.-soc. stranka je predlagala, da se napravijo tile razredi: Razred za družino in ljudi, ki ne dobivajo nobene plače v denarju, razred za mlade in stare čez 60 let, razred za dekle, izvzemši gospodinje, ki pridejo med kvalificirane, razred za hlapce in razred za kvalificirane delavce. Zavarovanec bo približno 32.000 in sicer 4400, ki so člani družine, 4000 fantov in deklet, 15.000 dekel ter 8000 hlapcev. Vsi ti bi mesečno plačevali vkup 21 milijonov, mesečni upravni stroški pa bojo znašali 6 milijonov ker na 1000 zavarovancev pride en uradnik. Uprava stane torej 30% donoskov, ko splošna delavska bolniška blagajna dela z 12%. Za člane družine se bo na teden plačevalo približno 135 K, za mlade 230, za deklet 330, za hlapce 450. Zdravniki zahtevajo od 1. julija naprej za vsako ordinacijo 750 K, za obisk v mestu 1500 K, izven kraja za vsak km 750 K, bolnišnica stane na dan 1080 K. Zglašajo se predlogi, da se naj uvede delno zavarovanje, tako, da bi ljudje imeli zdravnika, zdravila in v slučaju potrebe bolnišnico, ker pač kmet tudi bolnemu poslu daje naprej hrano in ga ne izganja.

Kirchner: Menda bi bilo ceneje, če sam napravim za svoje ljudi pogodbo s zdravnikom za vse leto.

Supersberg ima svoje ljudi že od leta 1905 zavarovane pri splošni delavski bolniški blagajni. V bolnišnico hlapci nočejo, ker morajo tam stradati. Zato bi bilo le umestno, da se uvede delno zavarovanje, ali pa se naj pusti posestnikom prosto, da se zavarujejo, kjer se jim zdi ugodnejše.

Washietl priporoča, doneske določevati po višini mezde, ker imajo večji posestniki boljše ljudi, ki jih boljše plačujejo, malim ostane, kar je slabšega, naj tudi manj plačajo.

Jeli pa hočemo Slovenci svoje sosede, poštene Nemce zametavati, v nemar pustiti nemško omiko in učenost? Tega nikdar! Pridno se hočemo nemške besede učiti, pa slovenske še bolj; skrbno nemško omiko prevdarjati, pa le posnemati, kar je modro in prav in poleg nemške omike pošteni Slovenci ostati, nikdar izdati svoje domače reči. Prijazno bomo Nemcem, svojim sosedom roko podajali v vseh poštenih rečeh, pa tudi slovensčino bomo krepko varovali; kajti naš resnični pogovor uči, da kolikor jezikov kdo zna, toliko človekov velja.

Ne zamerite, blagi Nemci, meni svoje grajeve; ona le grde nemškutarje zadeva in kara naše izdajavce. Pravi Nemci so bili, so in bodo Slovencem dobri prijatelji; slava jim. Enakopravnost naj bo naš spas in pa krščanska ljubezen! Enake dolžnosti hočemo voljno nositi, pa tudi zavživati enake pravice in ljubiti mir bo med nami doma.

Te besede je zapisal naš slavni slovenski škof A. M. Slomšek tik pred svojo smrtjo pred 60 leti. Letos, ko obhajamo šestdesetletnico smrti velikega škofa, si jih vzemimo k srcu, ker v prvi vrsti, zlasti v današnjih razmerah veljajo nam koroškimi Slovencem in razjasnjujejo naše stališče do naših narodnih nasprotnikov.

Branislav.

Lukas: Za kmečko zavarovalnico naj bi se napravila posebna pravila, tako pa so se kar prevzela pravila splošne delavske zavarovalnice.

4. Nakupovanje semen za 1923. Nadzornik Frank poroča, da bo treba naročiti 2 vagona zimske rži in vagon zimske pšenice. Rž „Edelhofer“ se je dobro obnesla, tudi Marchfelder, le ponekod je to napadla rija, in kjer je bila rijasta, se mora dobiti drugo seme. Semenski krompir se bo naročil v pomladi.

Mardaunig opozarja na rdečo pšenico, ki na Krapfeldu zelo dobro rodi in daje izredno veliko moke.

Šumy: Denar za kupčijo se bo tako dobil, da se napravi s banko „tiha zveza“ in vse izvede po banki.

5. Živinorejske zadeve.

Dv. svetnik Trotter pravi, da se je tem željo posestnikov kotiškega okraja, ki žele kurzov za živinorejske pomočnike. Koroška ima zadostno število dobrih živinozdravnikov, na te naj se ljudstvo obrača.

Striessnig opozarja na kužno bolezen pri kravah; v Žiljski dolini skoraj ni več telet. Ljudje naj bi bolj gledali na higijeno v hlevih in naj bi se bolj skrbno postopalo s živino.

Ravn. Pulver opozarja na nedostatke pri uvažanju živine na Pliberški postaji. V Pliberku je živinozdravnik, pa se mora klicati živinozdravnik iz Velikovca, dočas pa živina stoji na kolodvoru.

Dv. svetnik Trotter pravi, da se tem nedostatkom že opomoglo.

Striessnig opozarja na grozno škodo, ki jo povzročajo črvi. Mnoga polja in mnogi travniki so že popolnoma uničeni.

Nadz. Frank priporoča, obrniti se do osrednjega urada za varstvo rastlin na Dunaju.

Msgr. Podgorec opozarja na škodo, ki jo ravnotako trpi spodnja Koroška in zahteva naj se kulturni svet obrne do finančnega ravnateljstva, da se škoda pri davkih odpiše.

Sledi zaupna seja.

Zadružništvo.

Že 30 let govorimo o zadrugah in jih ustanavljamo tudi mi zapuščeni koroški Slovenci. Vkljub mnogim zaprekam — največja je nemarnost naših ljudi — se je le ustanovilo in držalo lepo število zadrug zlasti posojilnic, ki so se lepo ukoreninile in čakajo danes rove pomladi, ko se poleže burja revolucije.

Ako kmet do zdaj ni uvideval potrebe združenja, ga to resnico danes uči delavstvo: Delavci so se združili in zbirajo svoje ljudi — in naše žalibog, izlepa in s silo prav do zadnjega; s tem so dobili moč, ki bi je ne smeli dobiti, to se pravi njihova premoč je v tem, ker drugi stanovi niso združeni, in stvar je, kakor voz, ki je naložen na eno stran pa se mora raditega prevreči.

Kmečki stan ima svoje pravične zahteve, kakor jih imajo drugi stanovi. Tudi kmet in hlapec imata pravico do stanovskega napredka, varuje in pospešuje se naj tudi kmečko delo, da bomo pridelali več kruha in mesa, oskrbi se naj hlapce in deklet, da ne bodo na stare dni na cesti. Na svetu pa je bilo vedno tako, da je vsak za se, Bog pa za vse — vsakdo in vsaki stan mora zase skrbeti sam in ne sme čakati, da bodo nanj mislili drugi. O tem, kar je kmetu potrebno, morajo pisati časniki, se mora govoriti na shodih, treba je izmed kmetov najti zmožnih govornikov, kakor je v državnem zboru eden najspretnjših mož Jodok Fink, kmet iz Predarelskega, ali kakor je bil naš Grafenauer brez dvojbe eden najboljših govornikov. Take zastopnike bomo našli po svojih društvih in shodih, ljudje se morajo tam vaditi in poučevati. S tem pa ne rečemo, da naj kmet potem voli le kmeta. Stranka potrebuje tudi odvetnikov, profesorjev, zdravnikov, sploh inteligence, ker se v državnem in deželnem zboru ne obravnavajo samo kmečke stvari in mora stranka vedeti govoriti o vsem.

Med naše kmečke ljudi je treba zanesti več socijalnega mišljenja. „Zadružna misel“ to se pravi, misli tudi na druge! Ko boš gasil si sosedu, boš tudi svoj dom obvaroval ognja. Poglej lastovke, slabe ptičice: ko zagledajo sokola, bodo kričale in dajale znamenja tovarišicam, zaletavale se bodo v sovražnika, in ta bo nazadnje le izginil. Taka moc je v združenju.

Bolj kot kedaj potrebujemo združenja danes. Časi so težki in prihajajo vedno težji. Bremena, davki rastejo in se bodo naprej nalagali tistim, ki boš stali kakor osel na cesti in si pustili vse nakladati na krivi svoj hrbet. Pred vojsko smo pravili, da je v združenju moč, zdaj pravimo, da je edino v združenju rešitev, in da bodo kmetje propadli, ako se ne združijo vsi. Združenje je različno: združimo se na železnici, ko nas več stopi v voz; ko pride postaja, vsakdo zopet izstopi; to ni združenje, če le včasih greš na kak shod in zopet odideš. Združi se kmet s posli, ko jih najme za leto, potem zopet odidejo; tudi to ni popolno združenje: tako se družijo naši ljudje, ko pridejo v posojilnico, pristopijo, dobe posojilo, čez leto je vrnejo in odidejo. Tudi to še ni pravo združenje. Družita se mož in žena v zakonu za vse življenje, to je vzor združenja in gorje, če bi se tudi zakoni sklepali le „na kvatre“. Tako se naj kmet združi s svojo stanovsko zadrugo, naj postane njen član za vedno.

Kot veliko gospodarsko združenje imamo že svoje posojilnice in novo Zvezo zadrug. Posojilnice so naša finančna moč, vkolikor moremo danes o finančni moči govoriti, ko je postal ves naš denar suho listje v jeseni — prazna nastilja! Ali drevo še živi, prišla bo pomlad, drevo bo zopet pognalo. Že pred vojno smo čutili, da nam posojilnice same ne zadostujejo. Razmere so nas že pred vojsko silile tudi v gospodarsko združenje: „skupno prodajati, skupno kupovati“ — je bilo naše geslo, za katero pa čas še ni bil zrel. Kar je bilo pred vojsko v teoriji prav, prava zdrava misel, postane danes nujna potreba.

Posamni trgovec ne more več po vagonih naročevati blaga, recimo le koruzo ki je je pred vojsko lahko naročeval vsak branjevec. Vagon koruze stane 10 milijonov. Tega denarja danes niti večji trgovec nima vedno na razpolago. Trgovec si te milijone izposodi iz banke, katera mu računa 20 do 40 odstotkov obresti. S tem se seve blago neprimerno podraži. Morebiti še banka nima tuje valute, s katero bi plačevala in mora tudi valuto še le kupovati: pri tem služi druga banka in stvar se podražuje brez konca na stroške tistega, ki kupuje seve. Tisto velja za vse drugo blago: za železovino, obleko sladkor itd. In ko kmet prodaja, recimo vole, mesar za et nima 6 milijonov gotovine, da bi plačal, zato gre v banko in si denar tam izposodi, ali banka sama mu vole kupi in služi 20 do 40 odstotkov obresti. Za kar se je blago tako podražilo, se vračuna ali konzumentu ali kmetu ali pa obema. Zadruga, ki prodaja pa bo imela denar sama in banke ne bo potrebovala. Ljudstvo potrebuje tuje valute. Zgodilo se je, da so Kanalci hoteli kupiti plemenskih juncev na Koroškem. Deželna vlada pa ni dovolila izvoza, ker so delavci trdili: ako izvažamo živino, se podraži življenje, zlasti meso. To ne gre, da bi naš kmet, kakor se je pred letom dogajalo, prodajal govedo doma za desetinko tega, kar bi lahko dobil zanj v Italiji, zlasti je to nedopustno, ker ljudstvo potrebuje tujega denarja in tega ne dobimo ako nič re izvažamo. Svojega peska pa ne moremo prodajati Lahom, ker ga imajo sami preveč, prodajati se mora tisto, kar sosed potrebuje: to je bilo vedno tako, samo dandanašnji ne.

Tu potrebujemo zadružništva, ki bo moglo uspešno nastopati za pametno gospodarstvo, da ne bodo ukazovali ljudje, ki ne vedo odkod prihaja kruh.

Ker zadružništvo dobiva vedno večji pomen in naj zveza zadrug ostane le revizijska zveza in denarna posredovalnica, se je sklenilo Zadrugo v Sinčivasi preurediti v „Koroško gospodarsko zadrugo“. V Sinčivasi bo imela nova zadruga svoje skladišče, v Celovcu svojo pisarno. Blago, ki se bo povečini na-

ročevalo seve iz Jugoslavije in bo prihajalo čez Pliberk, se shrani v Sinčivsi in od tam potem razdeli kamor treba. Skladišče v Sinčivsi je tik kolodvora, da ne narašča znatnih stroškov iz prevažanja. Po raznih pokrajinah, po Rožu in Zili pa se napravijo podružnice. Stvar je silnega pomena in nas dovede do odločilnega gospodarskega upliva, ako se bo mogla misel srečno izvesti. Vse je zdaj ležeče na novem vodstvu, pa tudi na zaupanju naših ljudi.

POLITIČNI PREGLED

Avstrija.

Po viharnih dogodkih preteklega tedna je nastal mir. Pot je začrtana, treba je izvršiti storjene sklepe in izpeljati načrte. V ospredju zanimanja stoji Narodna banka, ki naj že 15. t. m. prične poslovati. Ob tej priliki se razpiše v subskripcijo (podpis) 60 milijonov švicarskih frankov. Statuti (pravila) so se v srho prepričevanja špekulacije izdelali popolnoma tajno, radi česar javnost ni mogla zavzeti nasproti njim stališča. Statuti so bili izročeni v odobrenje reparacijski komisiji. Medtem si že finančni minister v Pragi osebno prizadeva doseči izplačilo obljubljenega posojila. Bližnja bodočnost bo odločila o naši usodi.

Jugoslavija.

Uspešnejša je bila Jugoslavija v tozadevnih prizadevanjih ter dosegla posojilo v višini 100 milijonov dolarjev. — Njen minister za zunanje zadeve je podal v parlamentu sliko dobrega razmerja države do sosedov ter naglašal, da se spor z Italijo bliža poravnanju. Močne vezi obstojajo med Jugoslavijo in Čehoslovaško. Temu bo dal nov izraz sestaneč med Masarykem in Pašičem koncem tega meseca.

Nemčija.

Spor med južno in severno Nemčijo je dobil milejše oblike po zaslugi državnega predsednika Eberta, ki se ni poslužil nobenih po ustavi mu danih možnosti nastopiti proti Bavarski, ampak je z osebnim pismom bavarskemu predsedniku omogočil miren sporazum. Vendar pa to znači popustljivost nasproti separatizmu.

Francoska vlada je odbila prošnjo za znižanje plačil od 2 na 1/2 milijona funtov ter zagrozila z represalijami. Vsled tega raste vpliv onih krogov, ki so sicer povzročili vojsko, a nočejo izpolnjevati pogodbenih obveznosti in ubijajo zmerne in trezne državnike. Vlada se nagiba na njihovo stran in namerava odkloniti francoske zahteve, kar zna imeti za Nemčijo jako slabe posledice enako onim meseca maja l. l.

Grčija.

namerava zasesti Carigrad, da prisili Turčijo do sklepa in izvedbe miru, a drugi — predvsem Angleška — ki bi ga tudi radi imeli tega ne pripustijo. Odločila bo v tem kočljivem vprašanju končno le obnovljena Rusija.

Italija

še nima vlade. Med fašisti in socialisti se vršijo spopadi v velikem obsegu.

DNEVNE VESTI IN DOPISI

Odgovor „Freie Stimmen“ in „Koroški Domovini“. (Bilčovs.) V št. 158. „Freie Stimmen“ in št. 29. „Koroške Domovine“ se neki tukajšnji dopisun omenjenih listov čisto po nepotrebnem razburja o meni. „Koroška Domovina“ le prežvekuje „Freie Stimmen“ in fantazira zraven še po svojem. Ona vidi g. Poljanca menda že več v Bilčovsu kot v Škocijanu. Miroljubnost imata oba lista zmirom na jeziku, v resnici pa sta oba, oziroma naša dopisnika in poročevalca — največja hujskača in lažnika. Kje leži kamen spodtike? Tukajšnji krajni šolski svet je sklenil, da hoče vrniti svojčas od nemškega „Schulvereina“ sprejeto posojilo, menda v visokosti 2500 K. Zato jaz nisem prej vedel, dokler to že ni bilo sklenjeno in javno. Vsak odbornik krajnega šolskega sveta mi mora potrditi, da se jaz v tem oziru nisem nič z njimi posvetoval, še manj jih nagovarjal. Tudi pri seji nisem bil, kjer bi imel tudi le posvetovalni glas. Še

manj mi pride na misel, tukajšnjo šolo zapreti in odpreti od g. Poljanca protežirano slovensko šolo. G. dopisnik — oziroma katerih se tiče — tako pisarjenje je Hetzarbeit, vi pa po pravi Hetzartikelschreiber; menda imenujete to tudi „Werbearbeit“. Žalostno dosti, če se morate posluževati za ta vaš cilj lažij. Nadalje piše dopisnik, da se trobenta po celem Bilčovsu okoli, da se bo Avstrija tukaj kmalu polomila in da pridemo v jugoslovanski raj. Ali ne veste, da pridejo naši ljudje večkrat v Celovec, kjer lahko berejo podobne reči v nemških listih. Sicer pa poje ta trobenta le preveč v glavah naših izvrstnih dopisnikov. Kdo bi mogel biti temu drugi vzrok, kot župnik. Duhovniki so morali biti v stari Avstriji vzrok vojne in drugih hudobij, zdaj seveda ne more biti drugače. Vsak od nas dobro ve, tudi ljudje nasprotnega mišljenja, da se je vršil pri nas le 1 (piši in beri en) shod g. poslanca Poljanca, le naš slavni poročevalec ve poročati o mnogih. „Domovina“ celo, da je g. Poljanec več tukaj kot doma. Ali se vam res meša, da ne znate do 1 šteti? — Povejte mi zborovalci, kje vas je g. poslanec žalil, zmirjal, sramotil? Kje in kako je hujskal zoper obstoječe razmere. Poročevalec, ki gotovo ni bil na tem shodu, ve o vsem pisati in lagati v najhujših barvah. Tudi možje nasprotnega naziranja so se čisto mirno z njim pogovarjali o gospodarskih razmerah. Tega mi nihče ne more tajiti. Ker ne veste prav natančno naših krajevnih imen, vam povem, da je Zgorna Vesca Oberdörfel in ne Altdörfel, kakor trdite vi. Konečno še izjavljam resnici na ljubo, da je vaša trditev, da se počuti g. Poljanec tukaj domačega, resnična. To je pa tudi edino, kar ste zapisali v celem dolgem članku. Štich J.

Št. Lipš pri Doberlivasi. V nedeljo dne 25. junija 1922 dopoldan — v drugem letu odkar smo se otresli balkanske drhali — vračal se je med drugimi tudi zaveden slovenski fant Peter Kolar od božje službe iz Doberlevasi domov proti Št. Lipšu. Za njim pa se pripeljeta dva „kärntentreue Burschen“ Ignac Sager in Andrej Pečnik iz Zagorja. Ko se pripeljeta vstric prvega, deneta kolesi na stran, zgrabita nič hudega slutečega Petra Kolarja, ga vržeta na tla in ga pretepata dočas, da iz več ran krvaveč obleži nezavesten — nakar sedeta junaka zopet na bicikle in se odpeljeta naprej. Pribijemo, da se je zgodilo to ob belem dnevu tik pred Doberlovasko ali nobeden koroški list, tudi ne ona „Koroška Domanima“ ni prinesel poročila o tem poboju, kljub temu, da se je prizadeti boril več tednov v postelji s smrtjo. Dokaz temu, da zadeva ni malenkostna, je, da istozadevna obravnava dne 20./7. pri okrajnem sodišču ni napravila konca, ampak bode dobilo stvar v roke deželno sodišče. Kakšen bode konec, bomo že poročali, da bode mogel vovberski Klančnik zopet interpelirati. Za danes omenimo samo to, da zaslužili bi biti tako tepeni le tisti agitatorji, ki so nas potegnili seboj v to slabo avstrijsko gospodarsko močvirje, v katerem bomo nagi in lačni poginili, ker cel svet za nas nima druge pomoči kakor slabe tolažilne besede: „Do smrti boste že živeli.“ Koroška bode pa le ungeteilt. Kot posebno nagrado pa je nam Št. Lipšanom prinesel „zeleni cedl“ na dan plebiscita, zopet „raboto“. Kdor ne verjame, pa pridi se prepričat. Kneza Rozenberga oskrbništvu na gradu Ženek dalo je v najem vse polje in travnike samo pod pogojem, da se mora najemnika odslužiti, ker našega denarja ne marajo. Ni namreč mala reč, ako mora mal posestnik kakor na primer Trinkl narediti v gradu še čez 60 dni za najemnino. Torej ali ne smrdi to po tlaki kljub temu, da smo „Jugoslavijo“ po predpisanem obredu pokopali in sedaj opravljamo redno obletnice!

Ribnica. Zvedeli smo, da našim naročnikom še sedaj zadržujejo naš list. Kje, vemo predobro in si bomo zelo dobro zapomnili, dokaze pa skrbno shranili. Prosimo vse naročnike, da našemu zaupniku natančno povedo, koliko in ktere številke niso dobili. Tudi naj povedo vsi, če so videli naš list ležati nedostavljen na tamošnji pošti.

Bilčovs. Neki tukajšnji zaveden fant je, kakor smo že poročali, prosil pri okr. glavarstvu v Celovcu za orožni list. Prošnja se mu

je pa odbila s pripombo, da ne poseduje v postavi zahtevane zanesljivosti. Katere? Napravil je priziv na deželno vlado, a ta mu po treh mescih prošnjo zopet odbije oziroma odlok okr. gl. potrdi, s pripombo, da lahko napravi priziv na zvezno vlado. Tako nas gonijo od Poncija do Pilata predno se našim prošnjam ugodi. Zares frajhajt!

Libeliče. Surovost! Več zavednih Slovencev je bilo v bolnišnici v Voflsbergu. Reči se mora, da so tamošnji pristni Nemci zelo lepo z našimi ljudmi ravnali. Pa doma se je našel grduh, ki niti prav nemški nezna. Ta je pisal na bolnišnico, da je bolnik J. Š. Slovenec in da mu ni treba posebno postreči, z drugimi besedami, da nič ne dé, če tam „pogine“. Pošteni Nemci se sramujejo ljudi, ki se njim prilizujejo!

Žitaravas. Tukajšno župnišče ima v občini Galicija večji travnik, ki ga imajo naš vlač. g. župnik Weiss sam in drugi posestniki v najemu. Ker pa ima ta parcela zelo nesrečno lego, se vsako leto od mejašev veliko popase. Zgodilo se je tudi letos, da se je zasačil enkrat pastir, ki je lepo mirno pasel tam večjo čredo živine. Da to nobeden posestnik, še manj pa najemnik, ne bode trpel, bode vsak priznal in da se bode na odgovor poklical pač tisti, komur se nelepo ravnanje dokaže, je razumljivo. To je storil v tem slučaju tudi prizadeti. Sedaj pa pride nekaj, kar nam daje povod dokazati javnosti kaka nebesa imamo v Avstriji zavedni Slovenci. Ko je namreč šel cenit škodo sodnijsko zapriseženi cenilec Josef Plasch, posestnik in gostilničar v Žitaravasi (o katerem je lansko leto pisal v neki razsodbi vodja okrajne sodnije v Doberlivasi: „Dass sich er eines guten Rufes bei Gerichte erfreut“, kljub temu, da je bil že večkrat predkaznovan), je ta mož izjavil že med potom tja: „Naj farju le popasejo,“ in res se je cenitev potem glasila, da ni čisto nič škode in da mora župnik plačati 7000 K potnih stroškov. Ko so prišli tja drugi dan kosci, so bili enoglasno mnenja, da je popašeno najmanj za 500 kg sena. Niso pisali nemčurji pred dvema letoma brez pomena, da raztrgajte bel cedl.

Zgorna Vesca. Radi obilnega vsakdanjega dela na polju se zdaj le malo sliši o nas. Letina bo le srednja, a vendar, če Bog da, nam ne bo treba stradati vsakdanjega kruha. Ko smo se zadnjič odpravljali na pranganje v Želuče, srečamo celo tropo žensk in otrok, oborožene z raznovrstno posodo, šli so v črnice. Naj gredo in si jih naberejo, ker jih je dovolj, a da tako očitno in pohujšljivo hodijo mimo cerkve in se ne brigajo za nedeljsko mašo, med tem ko naši kmečki ljudje in otroci gredo v cerkev, to gotovo ni prav in žali versko prepričanje našega vernega ljudstva. Ako že mislite na vsak način hoditi v nedeljah dopolne v gozd, ostanite kar na onem kraju, če mislite, da je to pri vas že vse eno. Mi imamo o nedeljah še malo druge pojme!

Bistrica v Rožu. Naš občinski lov ima gosp. Josef Feinig za 18.000 K letne najemnine. To je škandal; za lov dobimo danes lahko 1 milijon kron. Opozarjamo naše socialistične občinske zastopnike, da skrbne ne samo za izdatke, ampak tudi za dohodke posestnikov. Ko bi bil najemnik Slovenec bi ga že davno pritistnili, toda na Dohtarja se pa ne upate.

Hribi nad Pliberkom. Tudi mi, okorni hribovci ti poročamo nekaj novic, da jih neseš, dragi list, po slov. Korotanu. Oženil se je naš vrli Gutovnik na Šmarjeti. Šel je po nevesto tja gor v odaljeni Škocijan in pripeljal od tam Oraževo Tilko v naše vesele kraje. Nevesta se je malo kujala, pa upamo, da se bo že razvedrila, tu med luštnimi gorjanci. Čudimo se le temu, zakaj neki hodijo naši fantje tako daleč po neveste, ko so vendar naše dečle tako brhke. Komaj pa je minulo to veselje, nas je že zadela žalost in nesreča. Zadnje nedeljo, ko smo imeli žegnanje in so fantje streljali z možnarji, se je vnel ostali smodnik in Kollenikovega Lipeja zelo nevarno ranil in še druga dva nalahko osmodil. Malo več previdnosti bi bilo treba.

Sele. (Nova zvonova.) Zgled Šmarječanov je tudi nas Selane spodbudil, da smo začeli pobirati za nove zvonove. Ljudje so pokazali veliko požrtvovalnosti, tako da smo v

kratkem času mogli naročiti pri tvrdki Szabo v Gradcu 2 zvona, od katerih bo eden tehtal 1130 kg s tonom dis in bo tak, kakor je bil prejšnji, drugi s težo 420 kg s tonom a pa bo za 82 kg težji od starega. Ako ne pride vmes kaka zapreka, bodeta na jesensko žegnanje sedanjemu zvonu pomagala peti še nova dva.

Bilčovs. Umrli je tukaj Primož Reichman, p. d. Bister v Brančevasi, je bil sicer naš politični nasprotnik, vendar moramo mu priznati, da je bil mož, kateri ni od spredaj kazal drugo obličje kot od zadaj. Ni se hlinil kot mnogi med nami, ampak svoje prepričanje je jasno pokazal. Bil je tudi po zasedbi cone A po nemško avstrijcih, do volitev lanskega leta, gerent obč. Žg. Vesca. Naj počiva v miru!

Rinkole. (V enem tednu dva pogreba.) Dne 2./VII. smo pokopali po dolgi mučni bolezni (vodenici) Bidrihovo mater. Ločila se je od svojega moža in otrok z lepimi poslednjimi besedami — „O Marija, Tebi izročim svojo dušo“. Rajna je bila pri vseh priljubljena, pridna, pošena in verna, kar se vidi tudi na otrocih. Blagor otrokom, katerim da Bog takšne starše! — V četrtek 4./VII. smo pa spet šli v žalni obleki za rajnim Hribernikovim očetom v Šmihel, za katerim so tako bridko jokali žena in mali zapuščeni otroci. Tudi drugi vaščani in sosedje smo se težko ločili od obeh rajnih, saj sta bila pri vseh priljubljena. Gotovo se zdaj že radujeta oba v nebeških višavah, ker sta šla s „presvetim“ na veliko in poslednje potovanje v večnost. N. v. m. p.

Kamen. (Smrt.) Globoka tišina in molk sta zavladata na vasi in polju, ko se je začel ob omotiljivi vročini in zatišnem zraku viti proti kamenjski farni cerkvi črni spreved žalujočih ljudi s upognjenimi glavami in potrtimi kretnjami. Melodija pogrebne koračnice spremljevalne glazbe, številni venci in globoko žalostni zdihljaji so razodevali, da velja to človeku, ki je moral zapustiti vse, kar je mu bilo drago na zemlji, ženo, otroke in lepo posestvo ter se preseliti na drugi boljši svet. Število udeležencev, ki so spremljali rajnega Ožmolcovega očeta g. Blaža Sorgo na zadnji poti je jasno pričalo, kakšno ljubezen je rajni užival med sosedi in znanci. Težka bolezen v želodcu je vzela rajnemu življenje, ženi moža, otrokom očeta, sosedom dobrotnika, znancem prijatelja in pustila preostalim žalost. Ob asistenci štirih duhovnikov je bil pokopan in v ganljivih besedah se je v imenu vseh od njega poslovil č. g. župnik Rudl iz Mohlič. N. p. v. m.

Št. Jakob v Rožu. Naš rojak Št. Jakobčan g. dr. Karol Pečnik, je odprl zdravilišče za jetiko: „Sanatorij dr. Pečnik pri Rogaški Slatini“. Kdor bi se zanimal, naj se obrne na vodilnega zdravnika (šef-zdravnika): Dr. Pečnik, tačas Št. Jurij ob južni železnici, Slovenija.

RAZNE VESTI

— Najpriprostejši pogreb stane na Dunaju preko 100.000 K.

— Bankovci po 50.000 K imajo od serije 1165 (levo spodaj) naprej pred številko bankovca (desno spodaj) zvezdo (*). Pazite na to!

— Vsled naraščajoče draginje je v Nemčiji prenehalo izhajati 3800 časopisov.

— V Frankfurtu v Ameriki je umrl 134-letni stari B. Shell, ki se je rodil l. 1788.

— Dragulji vsega sveta so vredni nad 3 milijarde dolarjev. Polovica vseh je v Ameriki.

— Poština se z 21. avgustom poviša za 300%.

— Z 1. avg. je stopil v veljavo zakon o prepovedi prodaje alkoholnih pijač mladini pod 16 letom.

Leteč sejalni stroj. V Ameriki je iznašel nek letalec zrakoplovu podoben sejalni stroj, ki seje seme iz zraka in tako olajšuje obdelovanje razsežnih njiv. Zračni sejalni stroj leti nizko pri tleh in ima spodaj vrsto cevki, ki se od sredine napolnjujejo s semenom. Potom zračnega pritiska se vrže seme s tako močjo na zemljo, da se takoj zarije v potrebno globino. S tem sejalnim strojem se more v 7 urah obsejati 10 ha (17 oralov) zemlje.

GOSPODARSKI VESTNIK

Pokrajinska obrtna razstava v Mariboru.

(Od 8. do 17. septembra 1922.)

Razstava vrtnih pridelkov. Društvo vrtnarjev za Maribor in okolico priredi od 8. do 17. septembra t. l. svojo prvo razstavo kot poseben oddelek pokrajinske obrtne razstave. Na razstavi hočemo vrtnarji pokazati, kaj zmoremo v zelenjarstvu in v lepotičnem vrtnarstvu. Obiskovalci razstave naj se tam prepričajo, videč bujno raznovrstno vrtno zelenjavo in krasne cvetice, da so naši kraji za vrtnarstvo izredno ugodni in takorekoč ustvarjeni zato, da prednjačijo v tem ostalih pokrajin naše države. Ta razstava bo tvorila senzacijo prve vrste. Brezdvomno bo prišlo obiskat našo razstavo mnogo ljudi, saj je ta razstava sploh prva te vrste v naši državi. Naša dolžnost je, da obiskovalce čim bolj zainteresiramo za naše kraje, da dobimo odjemalcev za naše pridelke. Poleg praktičnega pomena ima pa imenovana razstava tudi namen zbuditi med ljudstvom smisel za vrtnarstvo in dvigniti v splošnem to lepo panogo narodnega gospodarstva na višjo stopnjo. Vsled tega ni namenjena razstava le velikim vrtnim podjetnikom ampak tudi posestnikom malih vrtov; sploh vsakemu ljubitelju narave se nudi tukaj prilika, da pokaže na svojih rastlinah, kaj zmore smotreno vzgajanje.

Vinska razstava, je posebno sedaj ko vsled valutarnih razmer nimamo več avstrijskega trga, za vse vinogradnike potrebna in važna, da si na ta način dobimo novih odjemalcev. Pokrajinsko obrtno razstavo bodo posestili obiskovalci iz vseh krajev naše države, kakor tudi iz inozemstva, zato je pričakovati, da bo imela tudi vinska razstava, ki jo bo priredil pod okrijem te razstave vinarški in sadjarski odsek v Mariboru, kar največji uspeh.

Vsa pojasnila glede razstave se dobe v pisarni Slovenskega obrtnega društva na Aleksandrovi cesti št. 22, kamor naj se blagovolijo obrtniti vsi interesanti.

Prenočevanje obiskovalcev razstave. Razstavni odbor ima poseben stanovanjski odsek, ki bo skrbel za prenočevanje obiskovalcev razstave, ki prihajajo od zunaj. Prijaviti se je v pisarni razstavljanega odbora, Aleksandrova cesta št. 22.

Dovoz razstavnih predmetov. V svrhu pravočasne opreme razstavnih prostorov je nujno potrebno, da se dostavijo razstavni predmeti (izvzemši vrtnarstvo) najkasneje do 3. septembra na razstavni prostor. Posebej pa še opozarjamo vse razstavljalce, da pozneje došli predmeti ne pridejo več v poštev za ocenitev in dodelitev nagrad in diplom. Zato prosimo vse obrtnike v tem pogledu posebne točnosti.

Ljubljanski trg. Goveje meso: cena stalna za meso prve vrste 68 do 70 K, druge vrste 52 K; telečje meso 60 K kilogram; svinjina prve vrste 86 do 90 K, druge vrste 80 K, trebušna slanina 100 K, riba in sal 116 do 124 K, mast 120 do 130 K, prekajeno meso prve vrste 90 K, druge vrste 80 K; kilogram koštruna 36 K, jagnjeta 56 K. — Piščanec 60 do 70 K (po velikosti); kokoš 100 do 120 K. — Mleko stoji na seni 10 do 11 K liter; kilogram surovega masla 160 do 172 K, čajno maslo 240 K. — Moka 25 K za št. 0, kaša 20 K, ješprenj 24 K, otrobi 12 K, koruzna moka 17 K, koruzni zdrob 19 K, pšenični zdrob 28 K, ajdova moka prve vrste 34 K, druge vrste 26 K, ječmen 14 K, oves 14 K, proso 14 K, koruza 12 K, fižol ribničan 14 K, prepeličar 17,50 K, leča 44 K. —

Dunajski trg. Vsa živila so se v teku preteklega tedna izdatno podražila. Voli 3500 do 5500 K, biki 3500—5000 K, krave 3500—4700 K, teleta 2000—3400 K, pitane svinje 11.000 do 14.000 K, ostale 8000—11.850 K za 1 kg žive teže. Mesne cene: goveje 5600—10.000 K, telečje 5400—11.000 K, ovčje 3000 do 4400 K, svinjsko 9600—16.000 K, prekajeno 8400—14.000 K, slanina 9600—16.000 K, zabela 9600—14.000 K, surovo maslo 18.000 K za

1 kg. Letošnji krompir 1350—1400 K, fižol 2000—2200 K, kumare 450—1000 K, čebula 700—750 K, črešnje 1900—2400 K, borovnice 1000—1600 K, jabolka 2000—2200 K, hruške 1600—2400 K za 1 kg. Lahki vprežni konji 150.000—1.250.000 K, težki 1½—3 milij. K. Seno 65—90.000 K, detelja 72—85.000 K, slama 25.000 K za 1 cent.

Borza. Cürich, 31./VII. Avstr. krona 0,01¼, dinar 6½, češka krona 12,10. Dunaj, 31./VII. Dolar 42.300 K, funt šterling 188.650, holandski goldinar 16.375, francoski frank 3435, švicarski frank 8040, lira 1928, češka krona 1018, ogrska 24, nemška marka 65, poljska 7, dinar 519 avstr. kron.

— Za zlato krono se mora plačati pri carinarnicah 7500 K papirnatih. — Od 15.—23. jul. se je dvignil obtok bankovcev za 75 milijard, skupaj 692 milijard. Kovanega denarja je za 1.575.230 zlatih kron, kar znači po kurzu 9 milijard 479 milijonov papirnatih kron, toliko je kritega.

Za tiskovni sklad so darovali: A. Petrič, Zilpolje, 1000 K, J. Hribar, Podsinjavo, 600 K, Uršula M. 100 K, J. Dobernik, župnik, 1000 K, C. Wurzer, Selpriče, 1600 K, J. Bergman, Rute, 600 K, Nemeč v Logivasi 1000 K, Simon Valentin 1000 K, Bergman, Glinje, 200 K, M. Potočnik, Grebinj, 3600 K, M. Miklav 200 K, Al. Miklav 100 K, Slovenci v Št. Janžu v R. 3500 K, N. Mišič, Crgoviče, 600 K, M. Miklav, Šmihel pri Pliberku, 400 K, J. Kajžnik, Svatne, 1000 K, Neimenovani v Kožentavri 400 K, Slovenka iz Št. Jakoba 400 K, Krčanje 2000 K, J. Kraut, Bistrica, 3000 K, J. Žerjav, Konovece, 1000 K, Neimenovani v Šmihelu 1000 K, M. Rainer, Logavas, 5000 K, M. Uršič, Braček, 600 K, J. Nachbar, Dobrava, 1000 K, Ant. in Mat. Šarvicelj 2000 K, Neimenovani iz Podgorij 1000 K, T. Robas 1000 K, D. Skitek 300 K, Z. Cvitar nabral pri svojih tovariših 7000 K, Neimenovani v Št. Petru na Vaš., 1000 K, A. Mičej, Rikarjavas, 500 K. Darovalcem hvala.

Listnica uredništva.

Žalost in veselje. Je preveč osebno. — **Bekštanj.** O tem se je že pisalo. — **Priblavas.** Pošljite popravek v dotičen list. Informirajte se natančno kako se popravki pišejo. V tej obliki za nas ni porabno. — **J. N.** Bilo bi primerno za šolarsko prilogo.

Listnica upravnštva.

M. R., Stara Loka. Potom zadr. gosp. banke sprejeli 19./IV. 55 D. — **Vertikaler-Piskerce.** Dolgujete do 30./IX. t. l. 800 K. — **Naročnike,** ki imajo še 10. številko lanskega letnika našega lista, prosimo, da bi nam to številko poslali. — **C. P., Hodiše.** Dobili. — **Naročnikom,** ki lista za tretje četrtletje takoj ne plačajo, se z 9. t. m. ustavi.

53

†

Zahvala.

Za mnogostevilno udeležbo pri pogrebu našega ljubljenega in dobrega očeta

Andreja Kasl-a

se tem potom vsem, ki so prišli od blizu in daleč prav pristrčno zahvaljujemo. Posebna hvala še č. gg. Kukački in Benetku za tolažilne besede in vsem obiskovalcem in tolažnikom rajnega bolnega očeta.

V Kloštru, dne 10. julija 1922.

Žalujoči sinovi in hči.

Služba lovca!

Za večje lovišče na Dolenjskem (Kranjsko) se išče v vseh panogah lova izvežban logar, ki je že služil pri kaki graščini. Prosto stanovanje, potrebna obleka in obutev, strelnina in 600 Din. mesečne plače. Odyetnik dr. Ivan Lovrenčič, Ljubljana.